ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΜΑΪΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6823

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΜΑΣ

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ «Κόμμα τοῦ Λαοῦ», ἀπεδείχθη ταμεῖον κεφαλαιούχων! Αὐτὸ τὸ «Κόμμα τῶν ἐργαζομένων», ἀπεδείχθη ὁρμητήριον δραχμοβόρων ἐπικαρπωτῶν τῆς ἀσυδοσίας. Αὐτὸ τὸ «Κόμμα τῶν Πληβείων», ἀπεδείχθη ὀργανισμὸς χρηματοδοτήσεως ἀπιθάνων τρωκτικῶν. Καὶ αὐτά, ἐν ὀνόματι τῆς δῆθεν ἰδεολογίας, ἐρροκάνιζον ἀναιδῶς, μυστηριώδη κονδύλια, ἱεροκρυφίως, εἰσδύοντα εἰς τὰ ἑρμάρια καὶ ἀνεξελέγκτως μεταπηδῶντα εἰς τὰ θυλάκια τῶν δῆθεν προστατῶν τοῦ μόχθου, οἱ ὁποῖοι διήγον ὡς μαχαραγιάδες. Καὶ οἱ ὁποῖοι, ὄπισθεν τῆς ἀδιστάκτου δημοκοπίας, εἶχαν πάντοτε ἀνοικτὴν τὴν λαβίδα τῶν γαμψονύχων ἐπιδιώξεων. Καὶ εἶναι, ἀληθῶς, ἄπορον, πῶς ἕνα τέτοιο ταμεῖον ἠρκοῦντο νὰ τὸ ἀποκαλοῦν τῆς «φίλης Μάρθας». Ἐνῷ θὰ ἔπρεπεν, ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης, νὰ εἶχε χρησιμοποιηθῆ ὁ ὑπερθετικὸς καὶ νὰ ἐτιτλοφορεῖτο τῆς «παμφιλτάτης». Διότι, παμφιλτάτη ὄφειλε νὰ εἶναι ἡ «Μάρθα», ἡ ὁποία ἦτο τόσον πολύφερνος, τόσον χρυσοφόρος, τόσον γενναιόδωρος εἰς τοὺς ἐραστὰς τοῦ πακτωλοῦ τῆς.

Καὶ πρόκειται περὶ πακτωλοῦ ὀλίγων μόνον μηνῶν. Προχείρως καὶ χωρὶς χρονικὴν ἐπάρκειαν, δι' ἐνδελεχῆ ἔρευναν, ἐδόθη ἡ συγκομιδή. Καὶ ὑπῆρξε τόσον ἀποκαλυπτική. Φαντασθῆτε τὴν εἰκόνα, ὅταν θὰ ὁλοκληρωθοῦν τὰ στοιχεῖα. Καὶ ὅταν διαφωτισθῆ πλήρως ἡ ὑπόθεσις τοῦ οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ τῆς ΕΔΑ. Τότε, θὰ ἀποδειχθῆ ποίας ἐκτάσεως ληστρικὴ ἐπιχείρησις καὶ μὲ πόσους πλοκάμους ἦτο αὐτὴ ἡ ἀθλία καὶ ἐθνοκτόνος ταμπέλλα, ὅπισθεν τῆς ὁποίας καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν τερατωδῶν σφαλμάτων τοῦ ἀκορέστου κομματισμοῦ, ἔδρα ὁ Κομμουνισμός.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, πληροφορεῖται τώρα, ποίας ἐκτάσεως κίνδυνος καὶ ποίας μορφῆς ἀπάτη ἦτο ἡ λεγομένη ΕΔΑ.

Εἴχομεν, κατ' ἐπανάληψιν ἐπισημάνη, τὸ χαῖνον ρύγχος καὶ τὸ προσωπεῖον του. Καὶ ἐδικαιώθημεν μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς νουνεχεῖς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι διησθάνοντο τὸν καραδοκοῦντα κίνδυνον καὶ ἀνησύχουν καὶ ἔπασχον καὶ ἠγωνίων, διαπιστοῦντες τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν καθεύδουσαν ἢ παίζουσαν τὸ παιγνίδι τῆς ἐκθεμελιώσεως, ποὺ ἀπετέλει τὸ διαβόητον κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς. Δὲν ἦτο παρά, κοινοβουλευτικὸν πρακτορεῖον τοῦ ἐρυθροῦ ἀναρχισμοῦ. Δὲν ἦτο, παρὰ ὑπηρεσία διεκπεραιώσεως τῶν προγραμμάτων διαβρώσεως. Δὲν ἦτο, παρὰ οἰκτρὰ καταπακτή, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶχεν ἐγκατασταθῆ τὸ ἐργαστήριον τῶν δεσμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐσύρετο δούλη ἀσπαίρουσα καὶ ἄφωνος εἰς τὸν συνασπισμὸν τῆς βίας καὶ τοῦ τρόμου.

Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον τῆς μεγαλυτέρας ἀπάτης, τὴν ὁποίαν ἔζησεν ὁ τόπος: Τῆς ἀπάτης τῆς ΕΔΑ, μὲ τοὺς σπορεῖς τοῦ μίσους, μὲ τοὺς μισθοφόρους τοῦ πάθους καὶ τοῦ φανατισμοῦ, μὲ τοὺς ὑπνωτισμένους ἐργάτας, τὸν ἐθνικὸν ἀφανισμόν. Καὶ ἐχρειάσθησαν ἡ τόλμη, ἡ εὐθύτης καὶ ὁ ὑψηλὸς πατριωτισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως, διὰ νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἀνεμποδίστως, μέχρι πρό τινος, δρῶσαν συνωμοσίαν. Καὶ νὰ ἀποκαλυφθῆ ἡ ἐλλοχεύουσα ἀπειλή, ἡ ὁποία δὲν ἀνέμενε παρὰ τὸν Κερένσκυ της, διὰ νὰ μεταβληθῆ εἰς διέπουσαν πραγματικότητα, εἰς κυβερνῶσαν παντοδυναμίαν τοῦ τρόμου, εἰς ἀγχόνην διὰ τοὺς ἀθώους πρὸς στερέωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κτηνωδῶν ἐνστίκτων ἑνὸς ὄχλου διευθυνομένου, ὑποκινουμένου, κατευθυνομένου ἀπὸ τοὺς ἀφρίζοντας δερβίσσηδες τοῦ κοινωνικοῦ μίσους, τοὺς διαβιοῦντας, ἐν τῷ μεταξὺ μὲ τὰς ἐν λευκῷ ἀποδοχὰς τῆς «φίλης Μάρθας».

Εἶναι ἡ ὥρα νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ ποίαν ἀπόχην ὁδύνης ἐσώθησαν. Ἀπὸ ποίαν μεθοδολογίαν ἐκμεταλλεύσεως ἠλευθερώθησαν. Ἀπὸ ποίαν δουλείαν διέφυγον. Καὶ δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ αἰσθάνωνται εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον νὰ ὁδηγήσουν τὴν χώραν μακρὰν ἀπὸ τὰς Συμπληγάδας τῆς καταστροφῆς εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ πραγματικῶς δημοκρατικὴν ὁδὸν τῶν μεγάλων πεπρωμένων της. Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη. Τώρα πρέπει καὶ νὰ ἀνορθωθῆ. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ, χωρὶς τὰς παρεμβολὰς τῶν ὀλετήρων. Χωρὶς τὸν κομμουνιστικὸν δόλον καραδοκοῦντα.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῆς βιομηχανικῆς ζώνης

ΘΑ ΚΑΛΥΠΤΗ ΕΚΤΑΣΙΝ 2.000 ΣΤΡΕΜΜΑΤΩΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δημάρχου κ. Βέτσου καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του, συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἱδρύσεως βιομηχανικῆς περιοχῆς Πατρῶν. Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον ὁ κ. Ἄγγ. Ζάννος, γεν. διευθυντὴς τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας ἱδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως βιομηχανικῶν περιοχῶν μετὰ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, ὁ κ. Ἀλ. Ἀντωνόπουλος, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, ὁ κ. Ν. Σοφῆς, ἀντιπρόεδρος τοῦ ΕΒΕΠ, ὁ κ. Γ. Στεφανόπουλος, πρόεδρος τοῦ Εἰσαγωγικοῦ, ὁ κ. Δ. Παπανδρέου, πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελμ. Ἐπιμελητηρίου, ὁ κ. Ἀρ. Δημόπουλος, πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ ὁ κ. Φιλιππακόπουλος, τῆς Υ.Π.Α.Π.

Ὁ κ. Ζάννος ἀνέπτυξε τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ θέμα τῆς βιομηχανικῆς ζώνης Πατρῶν, εἰπών, ὅτι ἔχει προγραμματισθῆ ἡ ἵδρυσις κατὰ σειρὰν τῶν ζωνῶν Θεσσαλονίκης, Βόλου καὶ Πατρῶν. Ὑπεγράμμισε τὰ ἀντιμετωπιζόμενα ἐμπόδια διὰ τὰς περιοχὰς Θεσσαλονίκης καὶ Βόλου καὶ λόγῳ περιωρισμένων οἰκονομικῶν μέσων.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Ζάννος εἶπεν ὅτι, συνδεόμενος διὰ στενῶν δεσμῶν μὲ τὰς Πάτρας, ἐπιθυμεῖ ζωηρῶς νὰ προωθήσῃ τὸ θέμα τῆς περιοχῆς μας καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὅπως τὸν βοηθήσουν εἰς τοῦτο. Συνέστησεν, ὅπως ἡ ἀπαιτηθησομένη ἔκτασις εἶναι κάπως περιωρισμένη καὶ κατ' ἀρχὴν μέχρι 2.000 στρεμ. ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν αἱ ἀνάγκαι διὰ μίαν δεκαετίαν. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο καὶ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Βόλον. Πρέπει ὅμως, συνέχισεν ὁ κ. Ζάννος, μία ἐπιτροπὴ ν' ἀναλάβῃ ὅπως ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐκτάσεων τῆς προτεινομένης περιοχῆς, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς, διότι ἐὰν αἱ τιμαὶ εἶναι ὑψηλαί, θὰ ἀναζητηθῆ ἄλλη περιοχή. Μόνον διὰ μιᾶς τοιαύτης προσυνεννοήσεως εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ τὸ θέμα καὶ νὰ ἀποφευχθοῦν ἄλλαι ἐνέργειαι π.χ. ἀπαλλοτριώσεις κλπ., αἵτινες θὰ παρατείνουν τὴν ἐκκρεμότητα.

Ὁ δήμαρχος κ. Βέτσος ἐξέφρασε τὴν χαράν του, διότι τὸ ζωτικὸν τοῦτο ζήτημα χειρίζεται ὁ κ. Ζάννος, ἔχων στενοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν πόλιν μας καὶ εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι οὗτος θὰ ὠθήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ταχείαν λύσιν του.

—Μὲ τὰς ἐκτεθείσας ἀπόψεις τοῦ κ. Ζάννου, ἐτόνισεν ὁ κ. Δήμαρχος, εἶναι σύμφωνοι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῶν Πατρῶν καὶ πρὸς τὰς διαγραφομένας κατευθύνσεις δέον νὰ στρέψῃ τὰς ἐνεργείας της ἡ χειριζομένη τὸ θέμα Ἀνώνυμος Ἑταιρεία.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν, ἀποφασίζεται ὅπως καταρτισθῆ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων πρὸς καθορισμὸν μιᾶς λογικῆς τιμῆς τῶν οἰκοπέδων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. δήμαρχος μετὰ τοῦ κ. Ζάννου ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. νομάρχην εἰς ὃν ἀνεκοίνωσαν τὰ διημειφθέντα κατὰ τὴν σύσκεψιν καὶ ὅστις ὑπεσχέθη τὴν συμπαράστασίν του καὶ πᾶσαν βοήθειαν.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΣ ΠΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 6. — Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου αἱ ὀφειλαὶ ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ καὶ λοιποὺς ὀργανισμούς, ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας, αἱ μέχρι 31-12-66 καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 300.000 δρχ. θὰ καταβληθοῦν εἰς 24 μηνιαίας δόσεις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ ἀπὸ 1-1-67 θὰ καταβάλλωνται ἀνελλιπῶς μηνιαίως.

Ἐὰν καὶ μία ἔτσω δόσις κατα τεθῆ καθυστερημένως θὰ καθίσταται ἀπαιτητὴ ὁλόκληρος ἡ ὀφειλή.

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΗΛΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.— Μερικὴ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου θὰ σημειωθῆ τὴν προσεχῆ Τρίτην. Ἡ ἔκλειψις θὰ εἶναι διαρκείας ἡμισείας ὥρας, θὰ εἶναι δὲ ὁρατὴ ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ ἐξ ὡρισμένων περιοχῶν τῆς Εὐρώπης.

ΑΠΕΡΡΙΦΘΗ ΔΑΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ Ν.Α.Τ.Ο. ΣΕΒΕΤΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ — ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΝΤΟΝΟΣ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. — Δὲν θὰ συζητηθῆ εἰς τὸ ΝΑΤΟ ἡ ἀπόπειρα τῆς Δανικῆς Κυβερνήσεως ἡ σχετικὴ μὲ τὴν κυβερνητικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ΝΑΤΟ συνεφώνησε πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Δανίας.

Εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Δανικῆς ἀντιπροσωπείας νὰ συζητηθῆ εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Ν. Α.Τ.Ο. ἔγγραφον τῆς Δανίας, τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ ΝΑΤΟ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Μπρότζιο ἀνέφερε τὰ ἑξῆς: «Τοιαύτη ἐνέργεια ἀποτελεῖ ἀπαράδεκτον ἀνάμιξιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἑνὸς Κράτους—μέλους καὶ παραβίασιν τῆς ἀπὸ μακροῦ καθιερωθείσης ἀρχικῶς περὶ μὴ ἐπεμβάσεως.

»Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ καταθέσω ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεώς μου, τὴν πλέον ἔντονον διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀτυχοῦς ταύτης ἐνεργείας».

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΟΠΩΣ ΑΛΛΟΤΕ

Ἐδῶ καὶ εἴκοσι ἕξη χρόνια, ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, ἐχάραξε μὲ τὸν ἀείμνηστο Ἰωάν. Μεταξᾶ μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας σελίδες της. Μὲ τὴ φλόγα στὴν καρδιὰ ὁ στρατὸς ἔγραψε ἕνα θρύλο. Καὶ ἡ παλληκαριὰ ἔγινε ἔπος καὶ ἡ χώρα μας φόρεσε δάφνινο στεφάνι. Καὶ ἡ ἔκρηξη ἐκείνη ἦταν ἐξόρμηση τῆς νεότητας, ποὺ τὴν ὑπεκίνησε ὁ νοῦς καὶ ἡ βαθειὰ γνώση ἑνὸς πρεσβύτη. Δικτάτορας στάθηκε καὶ τότε στὴν ἀρχὴ, μὲ παρωπλισμένη τὴν πολιτικὴ ἡγεσία καὶ κλειστὴ τὴ Βουλή. Κι' αὐτὸ ἦταν ὅλο. Δεύτερη γνώμη δὲν ὑπῆρξε. Καὶ τὸ Ἔθνος, ἔγινε στὸ λεπτὸ ἕνα σῶμα καὶ μιὰ ψυχή. Ἡ ἡλικίες ὅλες στάθηκαν παράπλευρα στὸν ὁδηγό, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλλάδας. Σμίξανε ὅλοι τὴς ἀναπνοές τους πάνω στὴν κοινὴ ἰδέα. Κι' ἀπὸ τὸ Βασιλιᾶ, ὡς τὸν τελευταῖο πολίτη, ἀπὸ τὴν ἀκροτάτη δεξιά, ὡς τὸν παρασυρμένο τῆς ἀριστερᾶς, στάθηκαν μαζὺ σύμφωνοι γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν προάσπιση τοῦ τόπου. Ἐκτελεστὴς ὁ στρατός,

Καὶ τούτη τὴ στιγμή, σ' αὐτὸν στρέφεται ἡ σκέψη μου. Καὶ εἶναι τὸ μόνο σημάδι, ποὺ δὲν θὰ χαθῆ ποτὲ ἀπὸ τὴ γενιά μας. Ὁ στρατός, τὰ νειάτα, ἡ φρουρὰ ἡ ἀκοίμητη, ἡ ἀνεξάρτητη ὑπόσταση, ἡ ἄδολη φλόγα, τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου. Ὅλα αὐτὰ τὰ Ἑλληνόπουλα, ποὺ νομίστηκαν νειάτα παρεξηγημένα, ἀδικημένα, συκοφαντημένα. Ὅλοι αὐτοί, ποὺ στὴ μορφή τους τὴ νεανική, εἶχαν πῆ μερικοί, πὼς εἶχε φανῆ ἔκδηλη ἡ ὑπόταση τοῦ πατριωτισμοῦ. Καὶ νά! ποὺ τὸ θαῦμα ἔγινε ἄλλη μιὰ φορά. Καὶ τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων, ὁ Στρατός... ἔδειξαν τὰ χαρακτηριστικὰ προτερήματά των, τὴν ἐνθουσιαστικὴ ὁρμή τους καὶ τὸ στοχασμὸ γιὰ ἕνα καινούργιο Κράτος. Ἔδωσαν τὴν ἐθνικιστικὴ ἑρμηνεία μιᾶς ἱστορίας, ρίχνοντας τὴν προσπάθειά τους στὴν ἀναγέννηση τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου. Καὶ τώρα, νοιώθω νὰ ξεσηκώνεται μέσα μου ἡ ἴδια νοσταλγία τοῦ παληοῦ ἐκείνου καιροῦ. Καὶ εἶναι ὁ ἴδιος, σὰν τότε, συναισθηματισμός, ποὺ μᾶς παρακίνησε σὲ μιὰ συμφιλίωση καὶ μὰς ἔδωσε τὸ βάλσαμο γιὰ νὰ κλείσουν ἡ τόσες πληγές μας. Ἡ καθιερωμένη ἐπωδὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, εἶναι πάντα ἡ εὐψυχία, ποὺ στὴν ἀνάγκη τὸν κάνει γίγαντα καὶ τὸν ἀνεβάζει πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ μέτρου. Οἱ ἴδιοι τώρα, ἔρχονται νὰ βάλουν στὸ Ἔθνος νέα θεμέλια καὶ νέους ἁρμούς, μιὰ καὶ οἱ παληοὶ ἄρχισαν νὰ τρίζουν. Ὁ κόσμος ζητάει τὴν ἡσυχία καὶ γι' αὐτὸ παραδέχτηκε ὁλόψυχα τὴς προθέσεις καὶ τὴν αὐστηρὴ προσωπικὴ ἐπιτέλεση τῶν καθηκόντων τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Στρατὸς κατέχει τώρα τὸ μοχλὸ τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Αὐτὸς ἦρθε μὲ ὑπεύθυνη τὴ συνείδηση τῆς παρουσίας του, γιὰ νὰ φέρῃ τὴν διαλεύκανση τόσων ζητημάτων, τὴν ἐξεύρεση λύσεων, τὴν στάθμηση ἐνεργειῶν καὶ τὴν διαμόρφωση ἀντικειμενικῆς Γνώμης. Οἱ πρωτεργάτες τοῦ κινήματος, θὰ ἀφίσουν γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα, πεστικὰ τεκμήρια τῆς διαβάσεώς τους. Ὁ Στρατὸς καὶ παρρησία ἔχει καὶ ἠθικὴ γενναιότητα, χωρὶς νὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ διεκδικήσῃ προσωπικὰ συμφέροντα. Τὸ κρηπίδωμα τοῦ στρατοῦ εἶναι ἡ Ἑλλάς... ποὺ τούτη τὴ στιγμὴ ἀναζητεῖ τὰ εἰρηνικά της σημεῖα. Τέρμα λοιπόν, στὰ διάφορα συμπλέγματα, ποὺ διέβρωσαν τὸν τόπο. Ἂς συντριβῆ τὸ φράγμα τῆς διαίρεσης καὶ ὁ Στρατός θὰ δώσῃ, ὅπως καὶ ἄλλοτε, τὴν πελώρια ἠθικὴ νίκη!

ΕΥΑ

ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Α. ΠΑΠΑΤΕΡΠΟΝ

Ο κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΒΟΗΘΕΙ ΤΟΝ «ΑΣΠΙΔΑ»

ΔΙΔΩ Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΣΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ, ΕΓΡΑΦΕ

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ κ. ΣΩΚΡΑΤΙΔΗΣ ΘΑ ΤΟΥ ΑΠΑΓΓΕΙΛΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 6.— Εἰς σημερινὴν (χθεσινὴν) ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν δημοσιεύεται, ἐν φωτοτυπίᾳ, χειρόγραφος ἰδιόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου πρὸς τὸν συνταγματάρχην κ. Παπατέρπον, καταδικασθέντα, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὸ Διαρκὲς Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ΑΣΠΙΔΑ, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀθῆναι 2 Μαΐου 1965.

Φίλε κ. Παπατέρπο, ὁ Ἀνδρέας μὲ συγκίνησε μὲ σᾶς. Παρακαλῶ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ τοῦ ζητήσετε νὰ σᾶς βοηθῆ. Ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον. Ἐκ μέρους μου δίδω ὅ,τι χρειασθῆ γιὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ.

Φιλικώτατα
Γεώργιος Παπανδρέου»

ΠΩΣ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ» Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γεωργ. Παπανδρέου πρὸς τὸν συνταγματάρχην Παπατέρπον ἀπεστάλη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἐκδότην τοῦ «Ἐλευθέρου κόσμου» κ. Σάββαν Κωνσταντόπουλον, ἐν φωτοτυπίᾳ, ἀπὸ ἄγνωστον πρόσωπον. Τὴν ἐπιστολὴν συνώδευε τὸ ἀκόλουθον γράμμα:

«Κύριε Κωνσταντόπουλε,

Παρακολουθῶ ἀπὸ χρόνια τοὺς ἀγῶνες σας. Σᾶς θεωρῶ τίμιον ἄνθρωπο καὶ θερμὸ πατριώτη. Τὰ ἄρθρα σας μιλᾶνε στὴν ψυχή μου. Ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ ἔπεσε στὰ χέρια μου ἕνα γράμμα τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Α. Παπατέρπον. Δὲν ἐνδιαφέρει νὰ σᾶς ἐξηγήσω πῶς ἔφθασε σὲ μένα. Ἔκρινα σὰν πατριώτης ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ μάθῃ ὁ Λαός. Ἂν δὲν κάνω λάθος ἀπὸ τὸ γράμμα αὐτὸ βγαίνει ὅτι ὁ Γ. Παπανδρέου ἤξερε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ὑπόθεσι τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ» καὶ τὴν βοηθοῦσε. Δὲν ἐχρησιμοποίησα τὸ ταχυδρομεῖο γιατὶ μὲ τὶς ἀνωμαλίες ποὺ ἔχουν ἐκεῖ δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν θὰ τὴν ἐλάμβανες. Στὴν ἔρριξα κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα σου. Πιστεύω ὅτι θὰ κάνῃς καὶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ τὸ καθῆκον σου. Θὰ περιμένω μερικὲς ἡμέρες καὶ ἂν δὲν δῶ τίποτε ἀπὸ τὴν πλευρά σου, θὰ κάμω ἄλλες ἐνέργειες.

Μετὰ τιμῆς
«Ἕνας πατριώτης»
2)5)67

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟ ΑΥΤΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία καὶ ἀποτελεῖ ἀδιάσειστον στοιχεῖον ἐνοχῆς τοῦ γηραιοῦ πολιτικοῦ εἰς τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν, καθ' ὅσον εἶναι καὶ ἰδιόγραφος καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς σκευωρεῖ, προκαλεῖται τεράστιος σάλος εἰς βάρος τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ., ἀποτελεῖ δὲ σταθμὸν εἰς τὰ πολιτικά μας πράγματα.

Ἐξ ἄλλου, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ οὗ πρόκειται ἐπιστολῆς προκύπτουν καὶ τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη εἰς τὰς 2 Μαΐου 1965. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ ὑπόθεσις τοῦ ΑΣΠΙΔΑ. Ὁ Γ. Παπανδρέου ἦτο πρωθυπουργός.

2) Ὡς προκύπτει ἀπὸ τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ὁ Γ. Παπανδρέου ἐγνώριζε ὅτι ὑπῆρχε ἡ συνωμοτικὴ ὀργάνωσις τοῦ ΑΣΠΙΔΑ καὶ ὅτι πρωτεύοντα ρόλον διεδραμάτιζεν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ υἱοῦ του ὁ συνταγματάρχης Α. Παπατέρπος.

3) Ὁ Γ. Παπανδρέου συνιστοῦσε εἰς τὸν συνταγματάρχην Παπατέρπον νὰ ζητῆ ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου πάσης φύσεως βοήθειαν πρὸς τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν.

4) Ὁ ἴδιος, ὁ τότε πρωθυπουργός, ἐδήλωνε πρὸς τὸν συνταγματάρχην Παπατέρπον: «Ἐκ μέρους μου δίδω ὅ,τι χρειασθῆ γιὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ».

5) Ὁ Γ. Παπανδρέου ἐνεψύχωνε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τὸν συνταγματάρχην Α. Παπατέρπον μὲ τὴν φράσιν «ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον».

6) Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γ. Παπανδρέου πρὸς τὸν Α. Παπατέρπον ἐπιβεβαιώνει ὅτι ὁ λοχαγὸς Παπαγεωργόπουλος ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ὅταν ἔγραφε εἰς τὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὸν συνήγορόν του κ. Ἀνδρέαν Παπαγεωργόπουλον ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ συνεκρότησαν τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν ΑΣΠΙΔΑ κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ λοχαγοῦ Παπαγεωργοπούλου πρὸς τὸν συνήγορόν του ἔχει ὡς ἑξῆς:

30)6)65

Ἀγαπητέ μου κ. Ἀνδρέα,

Δὲν σοῦ γράφω πολλά. Εἶναι ἀνάγκη πάσῃ θυσίᾳ νὰ συναντήσῃς τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ νὰ τοῦ τονίσῃς ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ τὸ πᾶν γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ πέσαμε φυλακὴ διότι οἱ πλεῖστοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἀντέχουν ἄλλο καὶ θὰ ἀποφασίσουν νὰ μιλήσουν. Αὐτὸ ἀσφαλῶς δὲν συμφέρει κανένα καὶ πολὺ περισσότερον τὸν ἴδιον.

Ἐμεῖς ὅτι κάναμε μᾶς ὑπεδείχθη καὶ μὲχρι τώρα τηρήσαμε ἀπόλυτα τὸν λόγο μας.

Σπεῦσε νὰ τὸν συναντήσῃς καὶ νὰ μοῦ φέρῃς ἀπάντησι. Τοὺς ἄλλους τοὺς κρατάω μὲ τὰ δόντια.

Μὲ ἐκτίμησι
Π. Παπαγεωργόπουλος»

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ Η ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΑΣΠΙΔΑ

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, ἡ ὁποία συνταράσσει τὴν χώραν μας ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1965, μόλις τώρα διαλευκαίνεται πλήρως. Ἀποδεικνύεται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συνωμοσίας ἡ ὁποία εἶχεν ὀργανωθῆ καὶ ἐτέλει ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ τοῦ υἱοῦ του. Σήμερον ἐξηγοῦνται ὅλαι αἱ ἀπορίαι καὶ δίδεται ἀπ